Dosarul nr. 3-3622/2023

HOTĂRÂRE

În numele Legi

17 decembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediu Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul Corneliu Guzun

Grefier Adelina Fedişin

examinând în ședință de judecată publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Mînzăteanu către Direcția de Patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Inspectoratul Național de Securitate Publică privind constatarea faptului și anularea actelor administrative,

constată:

La 11 decembrie 2023, reclamantul Adrian Mînzăteanu, s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată împotriva Direcției de Patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Inspectoratul Național de Securitate Publică privind constatarea faptului și anularea actelor administrative.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat:

- să fie admisă spre examinare prezenta cerere;

- să fie obligați pârâții să prezinte dosarul administrativ respectiv;

- să fie dispusă suspendarea executării Actului administrativ nr. 34/17/1-5045 din 01 septembrie 2023 emis de către Direcția de Patrulare „Centru" a INSP;

- să fie anulat actul administrativ nr. 34/17/1-5045 din 01 septembrie 2023 emis de către Direcția de Patrulare „Centru" a Inspectoratului National de Securitate Publică;

- să fie anulat actul administrativ nr. 34/17/1-M1648/23 din 13 octombrie 2023 emis de către Direcția de Patrulare „Centru" a Inspectoratului National de Securitate Publică;

- să fie anulat actul administrativ nr. 34/17-M989/23 din 25 octombrie 2023 emis de către Inspectoratul National de Securitate Publică;

- să fie constatat faptul executării integrale a sancțiunii sub formă de amendă, aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, conform art. 34 alin. (3) Cod Contravențional;

- să fie examinată prezenta cauză în lipsa reclamantului și să fie informat despre soluția adoptată.

În motivarea acțiunii reclamantul Adrian Mînzăteanu a invocat că, la 16 decembrie 2021 agentul constatator, care activează în cadrul Inspectoratul National de Securitate Publică al IGP, a întocmit Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 7973954319715624 din 16 decembrie 2021, prin care ar fi constatat încălcarea de către Adrian Mînzăteanu a prevederilor art. 225 alin. (1) Cod Contravențional - Blocarea intenționată a unei benzi de circulație sau a arterelor de transport. Pe marginea pretinsei contravenții agentul constatator a emis decizia de sancționare prin care a dispus sancționarea contravenientului cu amendă în mărime de 30 uc. (echivalent a 1500 MDL). La 29 decembrie 2021, nefiind de acord cu soluția adoptată de către agentul constatator, Adrian MÎNZĂTEANU a depus contestație împotriva deciziei de sancționare stabilită prin Procesul-verbal cu privire la contravenție. La 02 martie 2022 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a emis Hotărârea nr. 5r-92/2022, prin care a dispus respingerea contestației depusă de către Adrian Mînzăteanu. La 15 martie 2022, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, reclamantul a declarat recurs. La 22 iunie 2022 Curtea de Apel Chișinău, a emis Decizia nr. 4r-871/22, prin care a dispus admiterea recursului declarat de către contravenient cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată. La 08 februarie 2023 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a emis Hotărârea nr. 5r-4646/2022, prin care a dispus respingerea contestației depusă de către Adrian Mînzăteanu ca fiind neîntemeiată. La 23 februarie 2023, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, reclamantul a declarat recurs. La 31 iulie 2023, a depus cerere către Curtea de Apel Chișinău, prin care a solicitat să fie informat despre decizia judecătorească emisă pe marginea cauzei sale contravenționale. La 11 august 2023, reclamantul a achitat suma de 750 MDL, ce reprezintă jumătate din amenda aplicată, iar potrivit art. 34 alin. (3) Cod Contravențional, amenda se consideră executată integral.

Indică reclamantul că, la 11 august 2023, a depus cerere către Inspectoratul Naţional de Securitate Publică prin care a solicitat constatarea faptului executării integrale a sancțiunii sub formă de amendă aplicată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, conform art. 34 alin. (3) Cod Contravențional. La 01 septembrie 2023 Direcția de Patrulare „Centru” a INSP a emis Actul administrativ nr. 34/17/1-5045, prin care nu a recunoscut achitarea integrală a amenzii și a informat petiționarul că va purcede la executarea silită a amenzii. La 09 octombrie 2023, reclamantul a depus cerere prealabilă prin intermediul poștei electronice și prin Poșta Moldovei. La 10 octombrie 2023, cererea prealabilă a fost recepționată de către Direcția de Patrulare „Centru” a INSP şi de către Inspectoratul Naţional de Securitate Publică. La 25 octombrie 2023 Inspectoratul Naţional de Securitate Publică a

emis răspunsul nr. 34/17-M-989/23, prin care a respins cererea prealabilă înaintată de către reclamant. Răspunsul respectiv a fost recepționat la 10 noiembrie 2023, fapt confirmat prin avizul (plicul poștal) DS8001521060AR.

Analizând actele administrative contestate, reclamantul constată netemeinicia acestora, care urmează a fi anulate integral, iar executarea integrală a sancțiunii sub formă de amendă urmează a fi constatată de către instanța de judecată, pentru următoarele motive.

Referitor la suspendarea executării actului administrativ contestat, reclamantul invocă că, conform art. 172 Cod administrativ: „(1) Daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publica, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile. (2) Motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil."

Conform art. 214 Cod administrativ: „(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2)."

Specifică reclamantul că, există suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ, or, atrage atenția că, potrivit art. 34 Cod Contravențional: „(3) Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă a plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească".

Reclamantul notează că, luând în considerație că a depus contestație împotriva deciziei de sancționare stabilită prin Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, termenul de 3 zile lucrătoare prevăzut de art. 34 alin. (3) Cod Contravențional începe a curge din momentul când ultima instanță a informat

Contravenientul despre soluția judecătorească. La caz este evident că, interpretând normele sus indicate și jurisprudența Curții Constituționale, contravenientul a achitat în termen suma de 750 MDL ce reprezintă jumătate din amenda aplicată, iar potrivit art. 34 alin. (3) Cod Contravențional se consideră că sancțiunea amenzii a fot executată integral. Este evident că, actul administrativ emis de către Direcția de Patrulare „Centru" a INSP este absolut neîntemeiat, bazat pe interpretarea eronată a legislației (art. 34 alin. (3) CC și Hotărârea Curții Constituționale nr. 7 din 26 aprilie 2018), iar actul administrativ prin care s-ar fi decis acest fapt, urmează a fi suspendată executarea acestuia.

La fel, menționează reclamantul că, există pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile. În cazul în care se va purcede la executarea actului administrativ şi executarea pretinsei amenzi, există riscul iminent de a cauza prejudicii suplimentare, (taxe, speze şi onorariu executorului judecătoresc, alte cheltuieli de executare etc.) Din acest motiv solicită suspendarea executării actului administrativ prin care s-ar fi refuzat constatare executării integrale a sancțiunii sub formă de amendă.

Cu privire la anularea actelor administrative ca fiind neîntemeiate, reclamantul reiterează că, la 11 august 2023 a achitat suma de 750 MDL, ce reprezintă jumătate din amenda aplicată, iar potrivit art. 34 alin. (3) Cod Contravențional amenda se consideră executată integral. La 11 august 2023, a depus cerere către Inspectoratul Naţional de Securitate Publică prin care a solicitat constatarea faptului executării integrale a sancțiunii sub formă de amendă aplicată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, conform art. 34 alin. (3) Cod Contravențional. La 01 septembrie 2023 Direcția de Patrulare „Centru" a INSP a emis Actul administrativ nr. 34/17/1-5045, prin care nu a recunoscut achitarea integrală a amenzii și a informat petiționarul că v-a purcede la executarea silită a amenzii. Conform art. 34 Cod Contravențional: „(3) Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integrai, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească." Conform art. 382 Cod Contravențional: „(2) Citarea se face prin invitație scrisă, care se înmânează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poștă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poștă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citația a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. (7) Actele de procedură se comunică persoanei potrivit regulilor de citare."

Indică reclamantul că, luând în considerație că a depus contestație împotriva

deciziei de sancționare stabilită prin Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, termenul de 3 zile lucrătoare prevăzut de art. 34 alin. (3) Cod Contravențional începe a curge din momentul când ultima instanță a informat Contravenientul despre soluția judecătorească. Din motivele sus indicate, a prezentat proba ce confirmă achitarea sumei de 750 MDL ce reprezintă jumătate din amenda aplicată, iar potrivit art. 34 alin. (3) Cod Contravențional se consideră că sancțiunea amenzii a fot executată integral.

Mai invocă reclamantul că, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 7 din 26 aprilie 2018, înalta Curta a constatat: „39. Curtea notează că textul „din momentul stabilirii ei" din articolul 34 alin. (3) din Codul contravențional stabilește o singură modalitate de calcul al momentului de când începe să curgă termenul de achitare a amenzii în jumătate. Așadar, prin textul „din momentul stabilirii ei", legislatorul are în vedere începutul curgerii termenului de 72 de ore pentru achitarea amenzii în jumătate, care echivalează cu întocmirea procesului-verbal cu privire la comiterea unei contravenții, cu emiterea deciziei privind cauza contravențională sau, după caz, cu pronunțarea unei hotărâri judecătorești. Prin urmare, Curtea constată că textul legal criticat corespunde cu standardele calității legii. Din acest motiv, ea va trece, în continuare, la analiza scopului legitim urmărit prin această măsură legislativă. 54. Curtea notează că posibilitatea de a achita jumătate din amenda stabilită este reglementată și de Codul penal, articolul 64 alin. (3^1) al acestuia stabilind că în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave condamnatul poate achita jumătate din amenda stabilită în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. 55. Totodată, Curtea subliniază că legea contravențională conține prevederi care pot avea un caracter penal, în sensul autonom al Convenției Europene (HCC nr. 10 din 10 mai 2016, § 47). Totuși, legislatorul a stabilit „standarde duble" de protecție în cazul exercitării dreptului de a achita jumătate din amenda stabilită în cazul contravenienților. Standardul de protecție oferit de legea contravențională denotă un grad mai redus în comparație cu cel oferit de legea penală. Însă Curtea Europeană a reținut în jurisprudența sa că, deși statele au posibilitatea să nu sancționeze unele infracțiuni sau le pot pedepsi pe cale contravențională și nu pe cale penală, autorii conduitelor considerate contrare legii nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă din cauză că regimul juridic aplicabil în materie contravențională este diferit de cel aplicabil în materie penală (hotărârea Anghel v. România, 4 octombrie 2007, § 67). 56. Din perspectiva articolului 16 din Constituție, Curtea observă, din nou, că acest tratament diferențiat nu este unui justificat în mod obiectiv și rezonabil." Interpretând jurisprudența Curții Constituționale și legislația contravențională, constată reclamantul că, termenul de 3 zile lucrătoare prevăzut de art. 34 alin. (3) Cod

Contravențional începe a curge din momentul aducerii la cunoștință a hotărârii executorii (irevocabile) a instanței de judecată, care a examinat contestația contravenientului împotriva deciziei de sancționare. La caz, se constată că, Adrian Mînzăteanu a achitat jumătate de amendă în termenul stabilit de art. 34 alin. (3) CC. Din acest motiv actele administrative contestate urmează a fi anulate integral și constatat faptul executării integrale a sancțiunii sub formă de amendă, aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, conform art. 34 alin.(3) Cod Contravențional.

Urmare a celor sus indicate şi conducându-se de prevederile art. 164-167, 172, 196-230 Cod administrativ, art. 34, 382 Cod Contravențional, Hotărârea Curții Constituționale nr. 7 din 26 aprilie 2018, reclamantul Adrian Mînzăteanu solicită admiterea prezentei cereri, în sensul declarat (f.d. 3-9).

Prin încheierea din 5 martie 2424, s-a respins cererea reclamantului Adrian Mînzăteanu privind suspendarea executării actului administrativ contestat (f.d. 30-31).

În ședința de judecată, *reclamantul Adrian Mînzăteanu*, nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, fiind înștiințat despre data, ora și locul examinării cauzei în modul prevăzut de lege. Totodată, ținând cont de faptul că prin cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reclamantului.

Reprezentanții pârâtului – Direcției de Patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică și Inspectoratului Național de Securitate Publică, în ședința de judecată nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței, fiind citați în modul prevăzut de lege.

Totodată, prin referința depusă la 24 mai 2024, Inspectoratul Național de Securitate Publică a specificat că, analizând legalitatea şi temeinicia cererii de chemare în judecată, prin prisma argumentelor invocate de Adrian Mînzăteanu, Inspectoratul național de securitate publică, având calitatea procesuală de pârât consideră cererea de chemare în judecată drept neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 211 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cadrul examinării cauzei în fond, președintele ședinței este obligat să asigure participanților la proces posibilitatea expunerii considerentelor referitoare la circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, la completări, la cercetarea și aprecierea probelor administrate. În acest scop, judecătorul trebuie, după caz, să elucideze împreună cu participanții la proces circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și să cerceteze probele din dosar.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) şi (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Inspectoratul național de securitate publică accentuează că, potrivit recomandărilor Avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se invocă că o motivație și o analiză clară, sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Menționează și faptul că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabil, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar. Or, hotărârile motivate urmăresc scopul de a demonstra părților că acestea au fost auzite, şi, astfel, să contribuie la o acceptare mai ușoară de către aceștia a deciziei (a se vedea cauza CtEDO Ruiz Torija contra Spaniei). Prin urmare, consideră pârâtul că instanța urmează să țină cont de aceste deziderate și v-a adopta o hotărâre bazată pe un fundament temeinic și materialul probator administrat.

În afară de aceasta, Inspectoratul național de securitate publică, analizând legalitatea și temeinicia cererii de chemare în judecată în raport cu prevederile art. 239 - 241 din Codul de procedură civilă, conchide că prima instanță urmează să stabilească corect raportul dedus judecății, să stabilească circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și să elucideze pe deplin probele prezentate, să dea o apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, prin adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, adoptate cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

Potrivit prevederilor art. 206 Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Conform art. 207 alin. (2) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: - data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; - data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin.(2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Reieșind din prevederile art. 189 Cod administrativ, poate înainta o acțiune în

contencios administrativ persoana care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Iar, conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Cu privire la fondul cauzei, Inspectoratul național de securitate publică consideră cererea de chemare în judecată a fi una neîntemeiată și neargumentată, pasibilă a fi respinsă, din motivele de fapt și de drept după cum urmează.

În conformitate cu art. 224 Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a-e).) Dacă la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care ea este real posibilă.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art. 221 alin. (1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative.

La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

Conform art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi

întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În fapt, la 16 decembrie 2021 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****, potrivit elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 30 u.c, echivalentul a 1500 lei. Ulterior, la 29 decembrie 2021, reclamantul Adrian Mînzăteanu a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, care prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r- 4646/2022 din 08 februarie 2023 a fost respinsă ca neîntemeiată. Astfel, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, reclamantul Adrian Mînzăteanu a depus recurs, care prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2023 a fost respins și menținută fără modificări Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r-4646/2022 din 08 februarie 2023.

Indică pârâtul că, la 11 august 2023 Adrian Mînzăteanu a depus cerere către Inspectoratul național de securitate publică prin care a solicitat constatarea faptului executării integrale a sancțiunii sub formă de amendă aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional. Astfel, la 1 septembrie 2023 Direcția patrulare „Centru" a Inspectoratului național de securitate publică prin răspunsul nr. 34/17/1-5045 a comunicat cet. Adrian Mînzăteanu că, în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (2^4) Cod contravențional, amenda se achită de contravenient în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia. Iar potrivit art. 34 alin. (3) Cod contravențional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească. Totodată s-a constatat că, la 11 august 2023, amenda aplicată în cadrul procesului- verbal menționat supra a fost achitată în sumă de 750 lei. Astfel, Direcția patrulare „Centru" a Inspectoratului național de securitate publică prin răspunsul nr. 34/17/1-5045 din 1 septembrie 2023 nu a recunoscut achitarea integrală a amenzii și a informat petiționarul că potrivit prevederilor art. 34 alin. (4) Cod contravențional, dacă persoana fizică sau juridică nu a achitat amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare. La 10 octombrie 2023, cu nr. 34/17-M989/23 a fost înregistrată cererea prealabilă a cet. Adrian Mînzăteanu privind anularea/revocarea

poziției expuse în răspunsul nr. 34/17/1-5045 din 01 septembrie 2023 de către Direcția patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică, cu emiterea actului administrativ favorabil, prin care să fie constatată executarea integrală a amenzii stabilite în cadrul cauzei contravenționale nr. ***** din 16 decembrie 2021. Prin răspunsul Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică din 13 octombrie 2023, cu nr. 34/17/1-M1648/23, cet. Adrian Mînzăteanu a fost informat că suma amenzii contravenționale nu a fost achitată integral. Or, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească.

În conformitate cu prevederilor art. 167, 168 Cod administrativ, dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă și întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administrativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat iar dacă respinge în tot sau în parte cererea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorității publice ierarhic superioare. Astfel, Direcția patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică a conchis că careva argument sau trimiteri la actele normative, care ar constitui temei de revizuire a deciziei, nu au fost constatate. Prin răspunsul Inspectoratului național de securitate publică nr. 34/17-M989/23 din 25 octombrie 2023, cet. Adrian Mînzăteanu a fost informat că, urmare a verificării legalității deciziei Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică nr. 34/17/1-5045 din 01 septembrie 2023, prin prisma art. 168 Cod administrativ, careva argumente/probe pertinente și concludente sau trimiteri la actele normative care ar constitui temei de revizuire a deciziei, nu au fost constatate, fiind stabilită lipsa temeiurilor care duc la nulitatea acesteia, respectiv cererea prealabilă s-a respins ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile au dreptul să solicite instanței judecătorești examinarea cauzei în lipsa lor și remiterea copiei de pe hotărâre.

În lumina celor expuse, în conformitate cu prevederile art. art. 185, 186, 203, 206 și 240 Cod de procedură civilă, precum și art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, Inspectoratul național de securitate publică având calitatea procesuală de pârât, solicită respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de către Adrian Mînzăteanu către Inspectoratul național de securitate publică și Direcția patrulare „Centru” a

Inspectoratului național de securitate publică, ca fiind neîntemeiată (f.d. 37-44; 48-54).

Audiind părțile, apreciind argumentele acestora întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea reclamantului Adrian Mînzăteanu, ca fiind neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Potrivit art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

În conformitate cu art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ţinându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Reieșind din prevederile art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit prevederilor art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la

faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform art. 206 alin.(1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel – orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actelor administrative individuale defavorabile.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competenta, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ, la momentul înaintării acțiunii, revenea Judecătoriei ***** (sediul Rîșcani). Prin urmare acțiunea a fost depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că, reclamantul Adrian Mînzăteanu a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va purcede la examinarea fondului acesteia.

În speță, din materialele cauzei și ale dosarului administrativ prezentat de pârât, instanța de judecată reține că, la 16 decembrie 2021, în privința reclamantului Adrian Mînzăteanu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****, potrivit elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) din Codul

contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 30 u.c, echivalentul a 1500 lei (f.d. 11).

La 29 decembrie 2021, reclamantul Adrian Mînzăteanu a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, care prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r- 4646/2022 din 08 februarie 2023, a fost respinsă ca neîntemeiată. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, reclamantul Adrian Mînzăteanu a depus recurs, care prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2023, a fost respins și a fost menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r-4646/2022 din 08 februarie 2023 (f.d. 12-13; 14-16)

La 11 august 2023, reclamantul Adrian Mînzăteanu, a depus în adresa Inspectoratului național de securitate publică, prin intermediul poștei electronice, cerere, prin care a solicitat constatarea faptului executării integrale a sancțiunii sub formă de amendă aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 322585 din 16 decembrie 2021, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional (f.d. 18-19; 20).

La 1 septembrie 2023, Direcția patrulare „Centru" a Inspectoratului național de securitate publică, prin răspunsul nr. 34/17/1-5045, a comunicat reclamantului Adrian Mînzăteanu că, cererea înregistrată în secretariatul Direcției patrulare „Centru" a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, cu nr. 6206 din 15.08.2023, privind constatarea executării integrale a amenzii stabilite în cadrul dosarului contravențional nr. ***** din 16.12.2021, a fost examinată. În cadrul examinării, s-a constatat că în privința lui Adrian Mînzăteanu, la 16.12,2021, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. *****, potrivit elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 30 u.c. echivalentul a 1500 lei. Ulterior, la 29.12.2021 Adrian Mînzăteanu a depus contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16.12.2021. Potrivit Hotărârii Judecătoriei ***** (sediu Buiucani) nr. 5r-4646/2022 din 08.02.2023 contestația a fost respinsă ca neîntemeiată. La 06.07.2023 potrivit Deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr. 4r-887/23 fost respins recursul și menținută fără modificări Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4646/2022 din 08.02.2023. În conformitate cu prevederile art. 34 alin. (2^4) Cod contravențional, amenda se achită de către contravenient în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia. Iar, potrivit art. 34 alin (3) Cod contravențional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii

contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească. Totodată, s-a constatat ca la 11.08.2023, amenda aplicată în cadrul procesului-verbal menționat supra, a fost achitat în sumă de 750 lei. Concluzionând, sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 u.c. aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16.12.2021 nu a fost executată integral. Subsidiar, se comunică că potrivit prevederilor art. 34 alin. (4) Cod contravențional, dacă persoana fizică sau juridică nu a achitat amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare (f.d. 21).

Nefiind de acord cu răspunsul Direcției patrulare „Centru" a Inspectoratului național de securitate publică, la 10 octombrie 2023, reclamantul Adrian Mînzăteanu a înaintat cererea prealabilă înregistrată cu nr. 34/17-M989/23, prin care a solicitat anularea/revocarea poziției expuse în răspunsul nr. 34/17/1-5045 din 01 septembrie 2023 de către Direcția patrulare „Centru" a Inspectoratului național de securitate publică, cu emiterea actului administrativ favorabil, prin care să fie constatată executarea integrală a amenzii stabilite în cadrul cauzei contravenționale nr. ***** din 16 decembrie 2021 (f.d. 22-24; 25, 26).

Prin răspunsul Direcției patrulare „Centru" a Inspectoratului național de securitate publică din 13 octombrie 2023, cu nr. 34/17/1-M1648/23, reclamantul Adrian Mînzăteanu a fost informat că, Direcția patrulare „Centru" a Inspectoratului național de securitate publică a examinat cererea prealabilă, înregistrată cu nr. M-1648/23 din 11.10.2023 privind anularea/revocarea poziției expuse în răspunsul nr. 34/17/1-5045 din 01.09.2023, emis de către Direcția patrulare „Centru", În conformitate cu prevederile art. 69, art. 70 Cod administrativ, a fost inițiată procedură administrativă. Potrivit cererii prealabile, se solicită anularea/revocarea poziției expuse în răspunsul nr. 34/17/1-5045 din 01.09.2023, emis de către Direcția patrulare „Centru", cu emiterea actului administrativ favorabil, prin care să fie constatată executarea integrală a amenzii stabilite în cadrul cauzei contravenționale nr. ***** din 16.12.2021. Or, prin răspunsul șefului DP „Centru" din 01.09.2023, a fost informat despre faptul că în privința lui Adrian Mînzăteanu, la 16,12.2021, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție cu nr. *****, în temeiul art. 225 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 30 u.c. echivalentul a 1500 lei. La 29.12.2021, Adrian Mînzăteanu a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16.12.2021. Potrivit Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediu Buiucani) nr. 5r-4646/2022 din 08.02.2023 contestația data a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. La 06.07.2023, prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, nr. 4r-887/23, a fost respins recursul și menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei

Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4646/2022 din 08,02.2023. La 11.08.2023, Adrian Mînzăteanu a efectuat o achitare în sumă de 750 lei, în contul amenzii aplicate în cadrul procesului-verbal menționat supra,. Totodată, s-a constatat că suma amenzii contravenționale nu a fost achitată integral. Or, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional „contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească". În atare circumstanțe, în conformitate cu prevederile art. 167, art. 168 Cod administrativ, dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă și întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administrativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat. Dacă respinge în tot sau în parte cererea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorității publice ierarhic superioare. Astfel, este necesar de conchis că careva argument sau trimiteri la actele normative, care ar constitui temei de revizuire a deciziei, nu au fost constatate. În contextul celor expuse, precum și din lipsa temeiurilor de anulare a deciziei, cererea prealabilă și dosarul administrativ, se remite Inspectoratului național de securitate publică, pentru examinare și emitere a deciziei definitive, fapt despre care, va fi informat (f.d. 27-27 verso).

Totodată, instanța notează că, prin răspunsul Inspectoratului național de securitate publică, nr. 34/17-M-989/23 din 25 octombrie 2023, reclamantului i s-a comunicat că, Inspectoratul național de securitate publică a examinat cererea prealabilă, prin care se solicită anularea/revocarea poziției expuse în răspunsul Direcției patrulare „Centru" a Inspectoratului național de securitate publică, nr. 34/17/1-5045 din 01 septembrie 2023, și emiterea actului administrativ favorabil, prin care să fie constatată executarea integrală a amenzii stabilite în cadrul deciziei de sancționare nr. MAI05322585 din 16 decembrie 2021 (cauza contravențională nr. 5r-92/2022 (4-22006805-12-5r-18012022)), și comunică următoarele. În urma executării materialelor acumulate, inclusiv raportarea cauzei date la cadrul normativ actual și urmare a verificării legalității deciziei Direcției patrulare „Centru" a Inspectoratului național de securitate publică nr. 34/17/1-5045 din 01 septembrie 2023, prin prisma art. 168 Cod administrativ, este necesar de conchis că, careva argumente/probe pertinente și concludente sau trimiteri la actele normative, care ar constitui temei de revizuire a deciziei, nu au fost constatate, fiind stabilită lipsa viciilor care duc la nulitatea acesteia, respectiv, cererea prealabilă se respinge ca neîntemeiată (f.d. 28).

În context, se impune a fi specificat că, noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Or, reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel – orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

În conformitate cu art. 10 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ

individual.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În același timp, se impune a fi specificat că, potrivit prevederilor art. 34 al Codului contravențional, (1) Amenda este o sancțiune pecuniară, care se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unități convenționale. O unitate convențională este egală cu 50 lei. (2) Amenda se aplică persoanelor fizice de la una la 1500 de unități convenționale, iar persoanelor cu funcție de răspundere – de la 10 la 1500 de unități convenționale. (2^1) Amenda se aplică persoanelor juridice în limitele stabilite de articolul din partea specială a cărții întâi a prezentului cod, după caz: a) amendă de la 10 la 1500 de unități convenționale; b) amendă în mărimea valorii produsului, serviciului respectiv care constituie obiectul contravenției, dar nu mai puțin de valoarea limitei maxime în unități convenționale, în cazul în care acest fapt este prevăzut expres de norma materială din partea specială a cărții întâi. (2^2) Comiterea repetată de către persoana juridică, în decursul unui an, a încălcărilor specificate în partea specială a cărții întâi a prezentului cod se sancționează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii în valoarea limitei maxime, indicată în partea specială a cărții întâi. (2^3) Comiterea de către persoana juridică a treia oară și mai mult, în decursul unui an, a încălcărilor specificate în partea specială a cărții întâi a prezentului cod se sancționează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii în valoarea limitei maxime, indicată în partea specială a cărții întâi. (2^4) Amenda se achită de către contravenient în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia. (2^5) Amenzile aplicate pentru săvârșirea contravențiilor se virează în bugetul de stat, cu excepția celor prevăzute la alin.(2^6)–(2^9). (2^6) Amenzile aplicate de către comisia administrativă de pe lângă autoritatea publică locală executivă pentru contravențiile prevăzute la art. 398 se virează în bugetul local respectiv. (2^7) Amenzile aplicate de către organele Serviciului Fiscal de Stat pentru contravențiile prevăzute la art. 263 alin. (2) se virează în bugetul asigurărilor sociale de stat. (2^9) Amenzile aplicate de către Compania Națională de Asigurări în Medicină pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 413 se virează în bugetul fondurilor asigurărilor obligatorii de asistență medicală. (3) Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească. (3^1) Evidența executării sancțiunilor amenzilor se ține în Registrul debitorilor. Conținutul Registrului debitorilor, modul de ținere a acestuia și

modul de evidență a executării sancțiunilor amenzilor se reglementează de către Guvern. (4) Dacă persoana fizică sau juridică nu a achitat amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare. În cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienței bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voință a contravenientului de la achitarea acesteia, instanța de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu: a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăși limita maximă a sancțiunii cu amenda prevăzută de norma materială contravențională sau de prezentul articol; b) privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an; c) muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se o oră de muncă pentru o unitate convențională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore; d) arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 unități convenționale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile. În acest caz, se va ține cont de restricțiile prevăzute la art. 38 alin. (4). (5) În cazurile prevăzute la alin. (4), suma neachitată a amenzii stabilite pentru contravențiile prevăzute la art. 228–245 poate fi înlocuită cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la un an. (6) Pentru situațiile enumerate la alin. (4) lit. a), c) și d), privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an poate fi aplicată ca sancțiune complementară. (7) În cazurile prevăzute la alin. (4), suma neachitată a amenzii stabilite persoanei juridice poate fi înlocuită cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an. (8) Amenda se înlocuiește de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea din care face parte agentul constatator care a examinat cauza, la demersul acestuia sau al procurorului care a examinat cauza. În cazul în care sancțiunea este aplicată de către instanța de judecată, înlocuirea se efectuează de către instanța care a judecat cauza în fond, la demersul executorului judecătoresc.

Prin urmare, instanța de judecată reiterează că, la 16 decembrie 2021, în privința reclamantului Adrian Mînzăteanu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****, potrivit elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) din Codul contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 30 u.c, echivalentul a 1500 lei (f.d. 11).

La 29 decembrie 2021, reclamantul Adrian Mînzăteanu a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r- 4646/2022 din 08 februarie 2023, contestația reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, reclamantul Adrian Mînzăteanu a depus recurs și prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2023, recursul reclamantului a fost respins și a fost menținută fără

modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r-4646/2022 din 08 februarie 2023 (f.d. 14-16).

Respectiv, instanța de judecată constată cu certitudine că, reclamantul a achitat suma de 750,00 lei, ceea ce constituia jumătate din suma amenzii aplicate prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, abia la 11 august 2023 (f.d. 17), ceea ce nu poate fi calificat ca achitarea amenzii în termenul prevăzut de art. 34 alin. (3) al Codului contravențional, conform căruia, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Or, pentru a dispune de dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită, reclamantul Adrian Mînzăteanu, urma să o achite în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, adică cel târziu până la 19 decembrie 2023.

În același context, se impune a fi specificat că, prevederile legale enunțate supra expres prescriu faptul că, în cazul în care contravenientul achită în termen de cel mult 3 zile lucrătoare jumătate din amenda stabilită, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. Totodată, ca excepție de la această situație se prevede cazul în care contravenientul a contestat decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească. Respectiv, în cazul în speță se atestă că, reclamantul Adrian Mînzăteanu, la 29 decembrie 2021, a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021 și nu și-a retras cererea de contestare a deciziei emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească. Mai mult, se constată că, contestația înaintată de reclamant a fost examinată de instanța de fond și de instanța de recurs, fiind respinsă.

Astfel, instanța reține ca fiind întemeiate și legale constatările autorității publice pârâte, conform cărora, s-a stabilit că de către reclamantul Adrian Mînzăteanu suma amenzii contravenționale nu a fost achitată integral.

Având în vedere circumstanțele expuse supra și prevederile legale enunțate, instanța a stabilit că, răspunsul Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică nr. 34/17/1-5045 din 1 septembrie 2023, răspunsul Direcției patrulare „Centru” din 13 octombrie 2023 cu nr. 34/17/1-M1648/23, precum și decizia Inspectoratului național de securitate publică nr. 34/17-M989/23 din 25 octombrie 2023 emisă în rezultatul examinării cererii prealabile a reclamantului, au fost adoptate în conformitate cu prevederile legale, or, încălcări de competență și de procedură la adoptarea acestora, nu au fost admise. Mai mult ca atât, instanța denotă că, deciziile specificate sunt motivate și conțin descrierea amplă a motivelor de fapt și de drept care

au stat la baza adoptării acestora, cu expunerea detaliată în privința fiecărui argument invocat de către reclamantul Adrian Mînzăteanu.

Drept urmare, se constată cu certitudine că, motivele invocate de reclamant în acțiunea înaintată nu și-au găsit confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt formale și nu pot pune la îndoială legalitatea și corectitudinea răspunsului nr. 34/17/1-5045 din 1 septembrie 2023, răspunsului din 13 octombrie 2023 cu nr. 34/17/1-M1648/23, precum și a deciziei cu privire la cererea prealabilă nr. 34/17-M989/23 din 25 octombrie 2023.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținute ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actelor administrative specificate supra, or, actele contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse actelor contestate de către reclamant, instanța de judecată conchide că, actele contestate sunt legale și întemeiate. Or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actelor, acestea fiind emise în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative specificate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament – ceea ce denotă că temei de admitere a pretențiilor reclamantului nu există.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței

reclamantului privind constatarea faptul executării integrale a sancțiunii sub formă de amendă, aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16 decembrie 2021, conform art. 34 alin. (3) Cod Contravențional, or, respingerea solicitărilor de bază privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, duce indubitabil și la respingerea solicitării accesorii ce ține de constatarea faptului.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Mînzăteanu către Direcția de Patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Inspectoratul Național de Securitate Publică privind constatarea faptului și anularea actelor administrative, se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediu Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu